

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancațe nu
se primesc. Manuscripte
nu se retrimit.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Oakes Nachf.
Max. Augenthaler & Emerich Lesner.
Heinrich Sobalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelka Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
ria garmond pe o colonă 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tarifa și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L L X I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-ii colecțori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 50, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 10.

Brașov, Vineri 15 (27) Ianuarie.

1899.

Szell, omul situației.

De câte-va zile, de când cu au-
dienta lui Coloman Szell la Majes-
tatea Sa, nu se mai vorbește în
Budapesta, decât de misiunea, cu
care, se dă, a fost încredințat el,
de formula lui mijlocitoare și de stă-
ruințele lui pentru a face posibilă
încheierea compromisului.

Pressa opozițională și în deosebi
organele apponyiste sunt vesele de
succesul, ce dă că l'a avut Colo-
man Szell la monarhul, care a apro-
bat toate propunerile lui privitoare
la sanarea situației prin delăturarea
crizei parlamentare. Una din foile
apponyiste susține chiar, că după
succesul misiunii lui Szell, compro-
misul e asigurat, căci în punctul de
căpeteniă al pactului s'a făcut posi-
bilă o înțelegere între partidele ad-
verse.

Chiar cu ziua de astăzi, după
cum asigură acea foie, Szell va în-
cepe în calitate oficială să trateze
cu opozițiunea, căci monarhul l'ar
fi autorizat a continua tratările cu
opoziția alături cu ministrul-președite
Banffy, ér acesta din urmă să fi pri-
mit însărcinarea de-a sprijini pe Co-
loman Szell.

In Viena se lățise alaltă-eri sci-
rea la bursă, că Banffy a dimisionat
și Szell a fost însărcinat cu forma-
rea noului cabinet. Dovadă, că și
acolo se pun mari speranțe în rolul,
ce-i este rezervat amintitului bărbat
de stat ungar. Ceea-ce nu i-ar fi pu-
tut succeda nici-odată lui Banffy, se
speră că-i va succeda lui Szell, a-
decă restabilirea stărei normale par-
lamentare.

Și toate aceste succese, cari l'au
făcut pe Szell de-odată omul situa-
ției în Ungaria, sunt a-se datorii
numai vestitei formule, ce a aflat-o
el cu privire la cestiunea pactului.

Textul autentic al acestei for-
mule încă nu este cunoscut, dér din

cele ce s'au scris despre ea rezultă,
că printr'ênsa s'a răsturnat clausula,
ce-o susținea ministrul-președite
Banffy, după care, decât până la
1903 nu se va încheia definitiv pactul
vamal și comercial, să se sus-
țină și mai departe *status quo* până
ce legislațiunea va dispune alt-fel,
adecă pe timp nedeterminat. In
formula lui Szell însă se dăce nu-
mai, că decât până la 1903 nu se
va regula noul raport între Austria
și Ungaria, se va da pentru scopul
acesta un respiriu încă de un an,
adecă până la 1904, susținându-se
status quo. Afară de acesta, formula
lui Szell mai cere, ca în legea asu-
pra noului pact să se declare, că
Ungaria stă pe baza de drept a te-
ritoriului vamal de sine stătător.

Se mai constată chiar din par-
tea foilor guvernului, că d-l Szell s'a
dus la Viena în urma invitării di-
recte din partea Majestații Sale, și
se mai susține, că monarhul a apro-
bat formula amintită a bărbatului
de stat unguresc.

Pe baza tuturor acestora se
crede, că decât tratările pentru com-
promis vor avé un rezultat favora-
bil, cabinetul Banffy își va da demi-
siunea, ér monarhul va însărcina
pe baronul Banffy cu conducerea
provisorică a afacerilor. Intr'aceea
se vor vota: indemnitatea, proviso-
riul pactului, legea privitoare la re-
cruți și prelungirea provisorie a pac-
tului cu Croația.

După acesta ar urma noul ca-
binet, care va avé să rezolve apoi ces-
tiunea revisurii regulamentului ca-
merei pretinsă de guvern și cele
lalte postulate, ce le ridică opoziția
privitor la reforma electorală, la ju-
dicatura Curiei, legea de incompati-
bilitate etc.

Așa se presentă pentru moment
situația, după cum este privită de
foile apponyiste. Cum va fi mâne,
vom vedé.

Crisa și compromisul.

Tôte diarele maghiare, ce am primit
ađi, sunt pline de vestii despre *conciliațiunea*
care a cuprins, ca prin farmec deodată, par-
tidele maghiare, ce s'au răsboit așa de
mult.

Se susține, ca pozitiv, că Coloman
Szell s'a reîntors din Viena cu ramura
verde a păcii și mântuirii. Szell a aflat
formula cu privire la pact, pe care sunt
dispuse a-o primi și partidele maghiare
obstrucționiste. Incât privesce pe partida
liberală, o parte mare din acesta a primit
cu mare bucurie „puiul târgului“, ce l'a
adus cu sine Szell din Viena, în speranța,
că prin acesta nu numai că se va garanta
pacea, ci se va salva și existența partidului
însuși.

Fomula aflată de Szell elimină în
primul rând clausula, ce a pus-o guvernul
Banffy la condițiunea capitală a lui, privi-
tore la pact. Clausula determina, ca „stările
create prin legea, ce va regula pactul, să
rămână în vigóre până când legislativa nu
va dispune altfel“.

Eri am semnalat cuprinsul acestei
formule, ér pentru acum repetăm a spune,
că partea cea mai însemnată a formulei lui
Szell se cuprinde în introducere, unde se
dăce expres, că decât nu s'ar puté încheia
pact economic cu Austria, Ungaria se bu-
cure de dreptul *teritoriului vamal autonom*,
ce i-l dă §. 58 din art. de lege XII din
1867. Pe baza acesta Ungaria are drept
a-și regula raporturile sale economice, ca
individualitate economică deplin indepen-
dentă, prin ridicarea barierei vamale, și
tot pe baza acesta se bucură de dreptul
liberie dispozițiuni etc. După formulă, Un-
garia susține până la 1903 proiectul de
pact-Badeni, ér în cestiunile convențiunilor
cu statele străine, servește de normativ §.
11 al art. de lege III.

A fost eliminată așa dér amintita
clausulă a guvernului și locul ei a cuprins-o
modificarea lui Szell. Guvernul, în sensul
acestei formule, este îndrumat, ca deja la
1901 să începă cu Austria tractările pentru
pactul definitiv. Decă aceste tractări n'ar
avé rezultat nici până la finea anului 1903,

atunci dispozițiunile înșirate mai sus ré-
mân valabile încă un an, până la 1904.
Se susțin de-asemena pe un an conven-
țiile cu statele străine, ce espiră la finea
anului 1903, decât la acesta se învoesc
ambe părțile.

Condițiunea acesta de pact s'a comu-
nicat alaltăeri disidenților, cari vor avé să
o împărtășescă bărbatilor de încredere ai
partidelor din opoziție.

Incât privesce celelalte condițiuni, gu-
vernul e statornic pe lângă pretensiunea,
ca să i-se voteze tot ce i-s'a refuzat până
acum, adecă cele trei proiecte de provi-
soriu. Cestiunea revisurii regulamentului
camerei rămâne deschisă. Guvernul însă
nu vré cu nici un preț *reforma electorală* și
celelalte condițiuni puse de opoziție, cari
ar însemna un program al unui guvern
viitor și ar fi un preambul al reformelor
administrative.

„*Budapesti Hirlap*“ declară în numărul
său de ađi, că *opoziția va primi* formula lui
Szell. Și în afacerea celorlalte puncte —
dăce aceeași foie — sufă vânturii mai con-
ciliante în ambe părțile, de unde s'ar puté
conchide, că compromisul are șanse de
reușită.

Ca ceva simptomic mai este de amin-
tit acea aserțiune a foilor cu nuanțe gu-
vernamentale, că îndată după reușita com-
promisului, disidenții vor reintra în partida
liberală, însă nici unul din ei nu va primi
portofoliu. In cercurile liberalilor guver-
namentali se susține, ca pozitiv, că la cas
de retragere a lui Banffy, Coloman Szell
nu va fi îndată ministru-președite, deóre-
ce viitorul guvern va fi numai un *guvern*
de tranziție, presidat probabil de actualul
ministru de finanțe Lukács. Lui Coloman
Szell i-se rezervă înaltul post de prim con-
silier al țării numai după-ce proximal gu-
vern, implinindu-și mandatul, se va fi
retras.

Cu toate vestile bune despre pace,
vedem, că crisa e încă departe de sfir-
șit și că compromisul pôte fórte ușor
să se isbescă de nouă piedeci și greutăți.
In pretinsa *conciliațiune*, ce ni-o aviséză
diarele de dincóce și de dincolo de Leitha,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Dimitrie Bolintineanu.

Recenziune la cartea d-lui Carol Nagy intitulată:
„Bolintinean Demeter költészete“, Clușiu 1898.

(2) (Urmare.)

II.

Partea a doua (pag. 15—29), în care
d-l Nagy vorbește despre lirica lui Bolin-
tineanu, începe cu poezia *O fată tinăra pe*
patul morții, atât de cunoscută la toți din-
tre noi. D-l Nagy dă întreg conținutul
poeziei în traducere în prosă, din strofă în
strofă (pag. 15—16). In apretierea ei, ce e
drept, recunoște toate frumsețile: obiectul
bine ales, tonul elegiac și dureros, ideile
frumóse, comparările nimerite, limbajul
poetic și încântător, dér comparându-o cu
elegia franceză *La jeune captive* a lui An-
dreiú Chénier, află în ambele același obiect,
aceleași ton, aceleași idei, și așa meritul,
ce-l lasă lui Bolintineanu, este singur suc-
cesul imitării (pag. 16).

Decă la doi poeți sémână câte un șir
său câte-o ideeă, acesta încă nu îndreptă-
tesce pe nimeni, ca să pótă dăce, că a imi-
tat unul pe altul; pentru a-se face acesta
ar trebui, ca să se imiteze de doi poeți
întreg spiritul său mersul ideilor, precum
a imitat p. e. în literatura maghiară Ba-
ronul Josika în romanele sale pe Walter
Scott, Madách în *Tragedia omului* pe Göthe,
său Petöfi pe Bürger său Beranger. Acesta
este o imitare artistică, pentru care nimeni
nu li-a detras din meritul lor de poet și
scriitor.

Dér chiar așa să fiă, că meritul lui
Bolintineanu este numai succesul imitării,
precum dăce d-l Nagy, și atunci încă cu
fală trebuie să mărturisim, că Chénier nici-
odată n'a avut imitator mai fericit, de cum
a avut în acest cas pe Bolintineanu, căci *O*
fată tinăra pe patul morții este în adevér
un cap de operă.

Bolintineanu prin această poezie și-a
pus basă renumelui său de poet în literatura
noastră. Prin poezia acesta „el înaltă elegia
— dăce Aron Densuşanu — unde n'o pu-

tuse sui încă Cârlova și unde n'a ajuns încă
nimeni la noi. Decă cele dintăi două strofe
din această plângere sunt de o adencă dui-
șie, care merge crescând, cele trei din ur-
mă sunt tot ce pôte fi mai sdobitor pen-
tru un suflet tinér, ce cruda mórte îl
smulge din plaiul fermecător al vieții. Blân-
deța, ce se revarsă ca ideia, sentiment și
stil peste totă această poezie, stă în cea
mai intimă armonie cu ființa, care scoțe
din sinul său această plângere: este o fată
tinăra! Poetul nu ni-o pôte înfățișa mai
bine, pare că o vedem cu ochii, decât in-
cunjurându-o de totă această asmosferă
blândă, duióasă, palidă, întocmai ca o vale
de flor în amurgul palid și duios al sórelui
apunător“. („Cercetări literare“ vol. II pg.
296—7).

Tot așa de frumos scrie despre această
admirabilă poezie și Virgil Popescu: „El
(Bolintineanu) ne aduce tristele lamenta-
țiuni ale unei tinere, ce „ca robul ce cântă
amar în robie, ca ceriul ce geme de grea
vijelie“ își cântă ultimul cântec dureros pe
patul de mórte. Lacrimile tinerei, ce se

usucă ca un crin când rēcăla îl înghetă,
când sórele îl arde, ori grindina îl bate,
ar pėtrunde și cele mai impetrite inimí.
Și cum nu? O ființă tinăra în primăvara
dilelor ei, când abia a început să guste
plăcerile vieții, desmedările lumesci, încân-
tările amorului, pierde, viața deja i-se stinge,
apune în morment. O compătımire, o in-
duioșare îți cuprinde inima și fără de voie
te face, să gândesci la sórtea dușmană, ce
când îți pare, că te favoriséză mai tare,
atunci te părăsesce, te aruncă în prăpas-
tia“. („Bolintineanu ca poet“ în „Biblio-
teca Română“. Tom I. pag. 507).

După această prea frumóasă poezie, d-l
Nagy vré să tracteze despre sentimentul
morții, al amorului și al naturei, căci se
vede a urmat principiul lui Branetiére,
care dăce, că originalitatea poezilor și mé-
sura ta'entului lor mai tare se dovedesce
la aceste trei obiecte: mórte, natură și
amor. Cu toate acestea, în partea acesta a
cărții d-lui Nagy se pot deosebi următo-
rele sentimente: sentimentul morții (pag.
15—18), sentimentul amorului (pag. 19—

förte ușor se pöte ivi peste nöpte un bucluc, care din nou se zădărnicescă dorința de compromisuri în drépta și în stânga.

Congres regnicolar în cauza liturghiei maghiare. „Magyarország” spune, că mișcarea în sinul așa botezaților „Unguri gr. cat.” ia proporțiuni considerabile și că apelul, ce în direcțiunea acésta l'a îndreptat protopopul „gr. cat.” Emil Melles din Boddrogköz află răsunset în cercuri tot mai largi. Așa un număr considerabil de „Unguri gr. cat.” din diecesele de Muncaci, Eperjes, Oradea-mare și Gherla (?), s'au alăturat la mișcare. Mult a contribuit la acésta — dize diarul maghiar — cea mai nouă acțiune a comitetului regnicolar, care a tras în cercul acestei mișcări o parte însemnată a „inteligenței gr. cat. maghiare” din provincie. Resultatul este, că în töte părțile s'a primit cu însuflețire ideia peregrinajului la Roma, care precum scim, are de scop a störce dela Papa ritual maghiar și învoirea de a-se constitui o „biserică gr. cat. maghiară” deosebită. Dér fiind-că toți nu pot merge la Roma — încheie numita föie — s'a născocit planul, ca înainte de a-se face peregrinajul, „inteligenta gr. cat. maghiară” să țină un Congres regnicolar, care să dea peregrinilor un act de credențional.

Desarmarea.

(A doua notă a lui Murawiev).

Scim, că ministrul de esterne rusec contele Murawiev, a adresat tuturor reprezentanților puterilor pe lângă curtea din Petersburg o nouă notă relativă la programul conferenței de desarmare. Etă, în reasumat, acésta notă, care pörta data de 30 Decemvre 1898:

Când Majestatea Sa m'a incredințat în luna August, să propun guvernelor reprezentate în Petersburg întrunirea unei conferențe, chiamiată a sonda mijlocele cele mai influente, care să garanteze tuturor popórelor binefacerile unei păci statornice și să pună limite desvöltării tot mai mari a înarmărilor de ađi, s'a părut, că nimic nu va împiedeca esecutarea mai curénd or mai târziu a acestui plan uman. Primirea preventöre de care s'a împärtășit apröpe la töte puterile acest pas al guvernului imperial, n'a putut decât să justifice concepțiunea acésta. Guvernul imperial apreciând declarațiunile de aprobare ce i-s'au comunicat din partea celor mai multe guverne, cu viie mulțumire a văđut manifestațiunile aprobătöre adresate lui din töte clasele societății și din töte unghiurile pământului. În mânia curentului puternic, ce s'a valorat în favorul ideii păcii generale, orisonul politic s'a schimbat esențial în timpul din urmă. Mai multe puteri s'au apucat de nouă înarmări și se nisuesc a și întări tot mai mult forțele armate. Cu considerare decí la acésta situațiune nesigură, ne-am fi pu-

tut simți îndemnați a pune întrebarea, că afla-vor puterile cu scop în acest moment, de-a desbate pe cale internațională ideile cuprinse în nota din 12 Septemvre. Inse în speranța, că elementele turburării, ce mișcă cercurile politice, nu peste mult vor fi înlocuite cu porniri mai favorabile față de succesul conferenței propuse:

Guvernul imperial este decí de părearea, că ar fi posibil acum un schimb de idei prealabil între puteri, cu scopul: a) de a-se afla neamănat acele mijloce, cari ar pune limite desvöltării tot mai mari a înarmărilor pe uscat și mare, care este o cestiune, a cărei rezolvare devine tot mai urgentă din punct de vedere a estinderii mai nouă a armărilor; b) să se pregătescă modalitățile pentru a-se desbate, în ce chip ar fi posibil a-se preveni conflictele cu arma, prin mijloce pacifice de care pöte dispune diplomația internațională, decă puterile află potrivit momentul de față pentru întrunirea conferenței.

Negreșit ar fi de folos, decă între guverne s'ar stabili o înțelegere prealabilă privitor la programul acestor lucrări.

Obiectele, ce ar fi să se pună în desbatere în sinul conferenței internaționale, se pot cuprinde, în liniamente generale, în următoarele:

1. O învoială, care să enunțe, că în decursul unei anumite perióde nu se pot mări forțele armate și navale, precum și bugetele de răboi în starea lor actuală; studiarea căilor, pe cari s'ar puté ajunge în viitor la reducerea efectivului acestor forțe și a bugetelor amintite.

2. Să se interdică la armată și marină întrebuințarea pe mai departe a cartușelor și ghiulelelor explosive dela puscile și tunurile folosite ađi.

3. Să se interdică folosirea în cas de răboi a materiilor gróznice explosive deja esistente în răboiele de pe uscat, și aruncarea explosivelor din balóne, séu în alt chip.

4. Să se interdică folosirea torpililor submarini și a cufundătorilor în răboiele navale, ori folosirea altor mijloce explosive, și să se enunțe obligamentul, că pe viitor nu se vor mai construi vase destructöre.

5. Aplicarea dispozițiunilor convenției din Geneva dela 1864 în răboiele navale, pe baza articolului suplementar din 1868.

6. Să se enunțe, că în decursul luptelor navale și după sfirșitul lor, corăbiile și caicele ocupate cu mântuirea naufragiaților, sunt neutre.

7. Să se revisuască declarațiunea operată, și până acum neaprobată, în cestiunea legilor și usurilor bellice, care s'a făcut în conferența dela 1874 din Bruxella; primirea în principiu a întrebuințării bunelor servicii cu scop de intervețiune, precum și primirea arbitriului ales facultativ în casuri acomodate spre acésta și cu scop de a-se împiedeca conflictele dintre națiuni cu arma.

Firesce, töte acele cestiuni, cari se refer la raporturile politice ale statelor și la starea de fapt statorită în convențiunile, precum și în general töte acele întrebări, cari nu aparțin nemijlocit cadrului din programul primit de cabinete, vor fi eschise dela desbaterile conferenței.

Când vă rog, să vă căștițați asupra acestor întrebări îndrumările guvernelor d-vóstré, Vă rog tot-odată să aduceți la cunoștința lor, că suveranul meu, Maj. Sa Tarul rusec, ar afla de profitabil în interesul mării cause, ce o pörta adenc la inimă, decă conferența nu s'ar întruni în capitala vr'unei puteri mari, unde se întelnesc multe interese politice, cari pöte ar influința asupra mersului lucrării, ce interesează de-opotrivă pe töte popórele pământului.

Nota acésta, pe cum am arătat, pörta data de 30 Decemvre 1898. Din ea apare, că guvernul rusec n'a avut intențiunea să statoréscă un program definitiv de lucrare a conferenței, ci a ținut de-ocamdată să lanseze numai anumite întrebări, cari ar puté fi luate în sémă la stabilirea definitivă a programului lucrărilor.

Un memorandum al Sêrbilor. Am fost anunțat la timpul séu, că comunitatea sêrbescă gr. or. din Neoplanta a decis unanim, ca pentru convocarea din nou a Congresului național bisericesc sêrbesc din Carlovșt să adreseze corónei un memorandum, în care să însire töte vătémările, ce s'au făcut autonomiei bisericesci și școlastice. Spre scopul acesta a provocat pe töte comunitățile bisericesci sêrbesci din Ungaria și Croația, să adereze la acest pas. Memorandumul a fost subscris până acum de 102 comune bisericesci. Cu cestiunea acésta s'a ocupat și comunitatea sêrbescă din Peșta, ai cărei membri au primit să subscrie Memorandumul, inse a decis, să adreseze monarhului o petițiă deosebită.

SCRIRILE DILEI.

14 (26) Ianuarie.

În onórea Italiei. Studențiunea universitară din Iași a luat laudabila inițiativă de-a organiza o frumoasă serbare în onórea Italiei. Acésta, ca o contra-manifestare de dragostea și simpatia, cu care au fost primiți studenții români la congresul internațional din Turin. Serbarea se va da în séra de 31 Ianuarie la Teatrul Național din Iași, cu concursul societății dramatice, a d-lor Muzicescu, inginerul Petrazzoli, studentul Ștopceanu din Iași, și a talentaților artiști din București d-nele Mezzeti, Caseli, a d-șórei Ortanța Mihăilescu, și a d-lor Pati, Băjenaru și Deleanu. D. Octavian Velciu, președintele Asociației studenților universitari ieșeni, a și venit în București, pentru a interveni pe lângă eminenții artiști români, și alaltă-eri s'a dus la le-

gația Italiei, ca să facă cuvenita invitație. La acésta serbare, spune „Drapelul”, vor fi invitate autoritățile, colonia italiană din Iași și cea din București, care va fi reprezentată printr'o numărösă delegațiune, reprezentanții presei, studenții, etc. După cum se vede, serbarea în onórea Italiei va avé un succes dintre cele mai strălucite. Pe lângă consulul din Iași, se spune, că va asista la acésta serbare și ministrul plenipotențiar al Italiei.

Regele României Carol — după cum se anunță din Constantinopol — va visita înainte de sêrbătorile Pascilor pe principele bulgar în Sofia și pe regele sêrbesc în Belgrad.

Principele Nichita în Constantinopol. Tot din Constantinopol se anunță, că principele Nichita din Muntenegru va face cât de curénd o vizită Sulranului la Constantinopol, unde va petrece mai multe zile. Din Constantinopol principele va merge la Sofia, ca să reîntörcă principelui Ferdinand visita, ce i-o făcuse acesta în Cetinje.

Coróne eterne. Din incidentul preatimpării deces al Domnului *Emilian Popovici*, inginer șef de secție la căile ferate române, răposat în București, familia *Bucur Popovici* din Hațeg depune în amintirea iubitului lor fiu și frate 10 fl. drept corónă eternă, la fundațiunea iubiților răposati întru ajutorarea școlarilor români sêraci. — Suma de sus se chitéză și se adaugă la numita fundațiune. — Brașov, 14 (26) Ianuarie 1899: *Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea-Brașovului*.

Liceele în România. Conform noiei legi a învățământului secundar, ce se pune în aplicare la 1 Septemvre 1899, töte gimnasiile clasice, reale și cursurile inferióre de licee vor avé programă uniformă, ér cursurile superióre dela licee se trifurcă în curs clasic, curs real și curs modern. Vor avé curs clasic și modern liceele Sf. Sava și Lazăr din București, liceul C. I. Maxim (actualul liceu clasic) din Brăila, liceul „Unirea” din Focșani și liceul Național din Iași. Vor avé curs real și modern liceele Mateiú Basarab și Mihaiú Viteazu din București, liceul „N. Bălcescu” (actualul liceu real) din Brăila și liceul internat din Iași. Vor avé töte trei cursurile reale, modern și clasic liceele „Sf. Petru și Paul” din Ploesti și liceul „Carol I” din Craiova. Vor avé numai curs modern liceele din Bărlad, Botoșani, Buzeu, Bacău, Galați, Pitești, Piatra-Neamțu, T.-Severin și Tulcea.

Societatea geografică română a pus sub tipar o lucrare a d-lui general C. I. Brătianu, sub-șeful statului-major general și director al institutului geografic al armatei române. Acésta lucrare, care a fost prezentată și M. S. Regelui, președintele de onóre al Societății, se ocupă despre modul cum s'ar puté întocmi Cadastrul României. Ea este dér de un interes general pen-

23), sentimentul naturii (pag. 23—24), sentimentul patriotic (pag. 24) și sentimentul religios (pag. 26).

Înainte de töte trebuie să spun, că caracterul acestor sentimente, așa precum ni-l dá d-l Nagy, este palid, superficial și lipsit de un studiu mai aprofundat, nu se estinde nici pe departe la töte posesiile, din cari ni-ar puté da în adevér nisce trăsături mai plastice despre lira lui Bolintineanu, care atât de frumoasă și pëtrunđătöre este.

Bolintineanu a scris mai multe poesii, în cari se ocupă cu mörtea, séu cu mörții. El nu se teme de mörte, ba în unele casuri cochetéză cu ea și o doresce. Lui îi place mörtea, căci e justă, și măsură după dreptate la avuți și la sêraci, la puternici și la slabi. Mörtea e cu mult mai justă, decát omul muritor. Ferice de acela, care móre cu fruntea încoronată de onestitate și virtute (pg. 17). Poetul se plânge contra sorții crudele, care a dat omului mai multă durere, decát bucuria. Se plânge chiar și contra speranțelor, căci sórtea nu e mai

bună pentru aceea, că mai înainte de a muri ne légemă în visuri suridătöre. Sórtea omului e, să se nască numai, ca să mórá. Toți readuc acele suferințe. După réu vine numai réu. Singură mörtea e aceea, care pune capët durerilor îndelungate (pg. 18). Töte aceste d-l Nagy le probéză cu posesiile: *Mörtea, Mörții, Nu mai voiú consolațiune, La o umbră, Visiunile și Deșertul*.

Sentimentul amorului d-l Nagy îl caracteriséază încă și mai lănced, deși acest sentiment a dat nascere la produțiuni de tot frumoșe și încântătöre în lirica lui Bolintineanu. Când d-l Nagy spune, că poetul se însuflețesce acúși pentru un braț séu pentru un piept alb, ca crinul, acúși pentru o guriță fragedă și pentru câte-o sărutare; că une-ori se ocupă numai cu prezentul, ér de viitor nici că-i pasă; că topidu-se după iubita mörta, doresce, ca să mórá și el cât mai iute, ca în ceriú să se pötă împreuna éráși cu ea; că poetul în mai multe poesii a esprimit ideia fundamentală, că cine n'a iubit, nici nu a trăit: crede, că l'a caracterizat pe Bolintineanu

și i-a espus concepțiunile despre amor; când se provócă la două poesii, la *Scopul omului* și *O patimă* și pe una a treia, *Amorul*, o arată în traducere, și amintesce numai în general posesiile scrise cătră Agnesa, Tilia și cătră alte figuri femeiesci, — crede, că espunerea sa este completă și proptită; în fine, când d-l Nagy pune în față lui Bolintineanu concepțiile lui Eminescu și De Vigny despre amor, scurt și confus, și poesia *Ce e amorul* de Petöf, — crede, că-i îndreptătit a dize despre Bolintineanu, că el n'a simțit amorul, că ceea ce el spune, este numai repetirea celor dize de alții cu sentimente, numai un reflex, reflexul altora și nu al inimei sale (pg. 23).

În adevér, nu înțeleg superficialitatea, cu care a tractat acest sentiment în Bolintineanu, căci cum pöte da cineva despre un sentiment un tablou general numai din câte va poesii, și și acele atinse numai ca în trecét.

Nu înțeleg, cum d-l Nagy vede mai multă frumșetă în amorul lui De Vigny, decát în al lui Bolintineanu. De Vigny dize

în *Dolorida*: „Mai tare-ți iubesc amorul, decát viața”, ér Bolintineanu în *Scopul omului*: „Ființa vieții este amorul”. Ce e amorul lui De Vigny fără vieță? Nimic! Dér amorul lui Bolintineanu, ca ținta vieții, este amorul cel adevérat!

Nu înțeleg, cum d-l Nagy compară pe Bolintineanu cu Eminescu și Petöf. Tötă lumea, care are cunoștințe de literatura română și maghiară, știe, că Eminescu și Petöf sunt *per escelentiam* poeții amorului, cari ambii au iubit — decă mi-i iertat să dize așa — pe atâtea, pe câte au văđut, și prin urmare și despre amor alte sentimente și concepte au avut, au simțit și scris mai înfocat, căci ei au trăit, simțit și scris apröpe numai pentru amor, dér Bolintineanu airea e acasă și nu în prémărirea amorului, de care nici-odată nu l'a legat așa mult vieța.

(Va urma).

Prof. Ioan Rațiu.

tru țără și merită totă atențiunea guvernului.

Căsătoria civilă. Duminică 10 Ian. v. s'a celebrat la primăria Bucureștilor căsătoria civilă a d-lui *Luca Ionescu*, prefectul județului Constanța, cu d-șoara *Lucreția Eremia Popa*. Căsătoria religioasă se va oficia Duminică viitoare, în biserică greco-orientală din Viena.

Povestea unei Corone de oțel. D. G. Cosbuc a terminat lucrarea sa asupra războiului neatârării, conform însărcinării primite de la ministerul instrucțiunii publice. Această operă poartă titlul *Povestea unei Corone de oțel* și va fi tipărită în 10,000 de exemplare cu cheltuiala ministerului instrucțiunii.

Explosia din calea Victoriei. — Luni pe la orele 8 și jumătate dimineața, o grăznică nenorocire s'a întâmplat în una din camerele atelierului de mozaicuri al d-lui Giordani, situat pe calea Victoriei în București, în clădirea din fund a imobilului unde este Jockey Club. Un lucrător din atelier, voind să disolve oeră în terebentină, a pus-o pe foc. În contact cu flăcările, terebentina a făcut explozie. Lichidul aprins s'a răspândit prin cameră și pe vestimintele nenorocitului lucrător, care fu încunjurat de flăcări. D. Giordani, venind în ajutorul nenorocitului, fu cuprins și el de flăcări, și vădindu-marele pericol în care se găsea, a dat cu pumnul în ferăstră a spart ghemul și a sărit pe acolo. În cădere — camera în care s'a întâmplat nenorocirea era la al doilea etaj — nenorocitul și-a fracturat ambele picioare. Dându-se alarma, vecinii au alergat în grabă și au reușit să stingă focul. Cei doi nenorociți, lucrătorul având arsuri oribile pe tot corpul, cu figura și cu mâinile arse în mod oribil, er d. Giordani, pe lângă arsurile suferite, cu picioarele rupte, au fost transportați la spitalul Colțea. Italianul Giordani a și încetat din viață, er celalalt era în agonie.

Crimă din beție. — Un individ, anume Petrance, servitor de meserie, a pus Marți seara într-o cărciumă din șoseua Filantropia (București) să-i cânte un lăutar. Bietul lăutar, anume Radu Dinu, cântând și vădindu, că nu ia nici un ban, a voit să plece. Bețivul l'a oprit; de aci a urmat o certă și bețivul a pus mâna pe un cuțit și a înjunghiat pe bietul lăutar, care a fost dus într-o stare disperată la spitalul Filantropia. Criminalul a fost arestat.

Filoxera în Serbia. Filoxera a făcut foarte mari stricăciuni în Serbia. După un raport oficial publicat de ministerul de agricultură sârbesc, rezultă, că până la finele anului 1897 din 93.142 hectare 27, ce le aveau înainte de filoxeră, 57.915 hect. 75 sunt atacate de filoxeră și 35.226 hect. 52 neatacate. Cu alte cuvinte 62.18% din vii sunt atacate și 37.82% neatacate. Mai mult de jumătate din întreaga suprafață este deja atacată. Pentru replantarea viilor, Sârbii au înființat până acum 11 pepiniere, din care însă numai 2 sunt mai vechi, toate celelalte sunt înființate dela 1893 încôce.

2 Pentru orășeni, funcționari, etc. cari au ocupațiuni sedentare sunt prafurile Seidlitz ale lui Moll cel mai bun remediu prin efectul lor la regularea mistuirei. O cutie 1 fl. se poate căpăta zilnic prin poște de către farmacistul A. Moll liferantul curții din Viena, Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se să ceară preparatul lui Moll provăduț cu marcă și subscriere.

Correspondența „Gaz Transilvaniei“.

București, 12 Ian. v.

Duminică petrecurăm la mormânt pe unul dintre cei mai harnici ingineri ai noștri, pe mult regretatul *Emilian Popovici*, un bărbat abia de 39 ani, care prin zelul și conștiințiozitatea sa în oficiu, prin purtarea sa în totdeauna amabilă și prevenitoare față de toți, a câștigat stima și simpatia generală nu numai a camaradilor săi iubiți, ci a tuturor, cari îl cunoscseau.

Emilian Popovici a fost fiul marelui comerciant și fruntaș român din Hațeg, d-l Bucur Popovici. De el erau legate simpatiile multor Români ardeleni, din cari și el făcea parte, și în sinul cărora și-a petrecut o mare parte din scurta sa viață, fără a înceta de a-i iubi și a se interesa de soarta lor până în ultimul moment al vieții.

Printre numărul cel mare de prieteni și cunoscuți, cari au însoțit până la mormânt (în cimiteriul Bellu) rămășițele lui mortuare, am putut remarca pe d-l *Saligny*, directorul general al căilor ferate române, care a depus tot-odată și o forțe frumoasă coronă pe mormântul decedatului; d-l *Măneșcu*, șeful serviciului de întreținere; d-l *Beleş* inginer-șef la lucrările nouă; d-l *Pascu*, inginer de mine; d-l *Ciuciu* inspector de mișcare; d-nii *Godini* și *Abramovici*, șefi de divizie; d-l inginer inspector *Ilie Radu*, care de-aseenea a depus o coronă în numele societății politehnice; d-l major *Svegiu*, d-l *Poenaru*, cassarul general al C. F. R. *Boarsan*, inginer-șef *Opran*, sub-șeful de serviciu și alți numeroși ingineri, amici și cunoscuți ai răposatului.

Numeroase cununii au fost depuse din partea personalului diviziei a cincina și a secției întâi din Galați, al cărei șef era defunctul și care a asistat la inmormântare corporativ, apoi din partea altor amici și membrii ai familiei.

Mișcător a fost discursul, pe care l'a rostit la inmormântare d-l inginer șef *Nicolae Gallea*, storcând lacrimi din ochii tuturor asistenților. Etă acest discurs:

„Omul e o taină
Viața lui un vis!“

Intristată adunare!

Cine pôte să ne dea o probă mai convingătoare despre realitatea profundei inspirațiuni a bardului României? Cine pôte să ne înfățișeze un exemplu mai frapant despre acest adevăr, decât corpul tău rece, amice Emilian, lângă care triști asistăm?

O taină a fost bôla ta, iubite, îți șoptesca a ta soție; un vis a fost viața ta, camarade, îți șoptim noi toți, cari te deplângem.

Tu, vrednic amplot, dispari pe neașteptate în flôrea vieții tale. Dispari din mijlocul nostru sub cōsa morții, precum dispăre o gingașă flôre la suflarea de vânt.

Și noi, cari te-am iubit: soție și copii, părinți și frați, surori și camarazi, în loc să-ți aducem lauri și cununii pentru înbirea ta fierbinte și afețiunea ta dulce, pentru frăția ta fermecătoare și camaraderia ta sinceră, pentru zelul tău la muncă și conștiința ta curată în împlinirea datorii tale: ca soț și tată de familie, ca fiu și frate, ca ginere și cumnat, ca amic și camarad, ca om de societate și funcționar zelos; în loc să-ți aducem, dîc, lauri și cununii pentru toate aceste însușiri inerente inimii tale dulci, suntem siliți, în regrete și suspine, cu scânduri și dolii să te îmbrăcăm și de trupul tău cu jale în veci să ne despărțim.

Dulci suvenir! trist moment! Dulci și plăcute suvenir! ne lași, iubite, d'er nu ne cruți pe nici unul și de un trist și străpungător moment. Prin mōrtea ta prea matură, suflet blând și senin ce erai, soția ta pierde un razim fără păreche, mama ta suferindă și tatăl tău septuagenar o mângăere a bătrănelor lor, frații și surorile tale un prețios odor și copilășii tăi fericirea lor. Administrația Căilor ferate române perde un isvor de muncă și un soldat credincios, camarazi din societatea politehnică un coleg sprijinitor și societatea omenescă un om de bine și plin de dreptate.

În fața acestei pierderi dureroase și simțitoare, fie-mi permis mie, legat prin treite legături cu răposatul: de frăție de serviciu, de camaraderie în societatea politehnică și de preteșug îndelungat, să arăt, deși profund emoționat, cine a fost inginerul Em. Popovici.

Inginerul Em. Popovici a fost fiu al Hațegului de pe câmpia Sarmisegetusei, născut la 1859 din părinți români cu poziția impunătoare în acel ținut romantic și frumos.

Emilian Popovici din frageda copilărie, prin îngrijirile neobosite ale vrednicilor săi părinți, primi o educațiune solidă în casa părintescă și o instrucțiune elementară în orașelul său natal. La etatea de 12 ani intră în scôla reală din Sibiu, pe care o absolvă cu succes strălucit la etatea de 19 ani (1878).

Având o deosebită aplecare pentru științele matematice, se înscrise la politehnicul din Viena, de unde obținut absolutoriu în anul 1883. În baza acestui titlu fu primit cu drag chiar în acel an în corpul inginerilor constructori români ai liniei Bacău-Peatra, căci în patria lui mamă erau locuri rezervate numai pentru fiii ei vi-tregi.

Zelul și capacitatea lui fură recunoscute din primul an de serviciu, căci lea de 250, cu care a fost primit în serviciu în 1883, fu sporită la 350 în anul următor 1884, când intră în serviciul regulat al podurilor, unde a lăsat plăcute suvenir și unanime mulțumiri.

La 1887 a intrat ca inginer asist. în serviciul de întreținere al C. F. R. cu reședința în Rimnicul Sărat. Vigilența neobosită și activitatea conștiințioasă, ce a desvoltat-o în acest nou serviciu, au fost recunoscute în scurt timp, căci la 1890 i s'a dat pe propria sa răspundere întreținerea liniei Răcăciune-Bacău și la 1891 a fost numit șef de secțiă pe linia Galați-Tecuci, pe care a întreținut-o fără nici un accident până la sfârșitul vieții sale.

În anul 1895 s'a căsătorit cu d-ra Alexandrina Bolonas din București, care de atunci și până ieri era soția veselă și mulțumită, și de ieri, ca văduvă tină și în veci nemângăiată, plânge cu un copilăș de 2 ani și 1/2 și o copilă de 8 luni, pe al ei iubit soț și al lor adorator tată.

Acesta fu omul, acesta fu funcționarul, pe care mōrtea prea matură îl ridică ieri dintre noi. Tinăr, vesel și disciplinat, soț model, camarad loial, funcționar drept și bun. Nu cruța nimic pentru a se achita de datoriile de om în societate, de soț în casă și de funcționar în serviciu.

Drumul de fier, la care servia cu demnitate, devenise afețiunea lui. El nu se simțea, că trăesce liniștit, decât atunci, când vedea, că munca lui fără preget corăspunde interesului și singuranței instituțiunii mari, al cărei slugă credinciosă era. Modest și cu humor tot-déuna, înfrunța orice osteneală. Ca un soldat credincios, inginerul Em. Popovici a stat la postul său de onore până în ultimul moment, lucrând cu zel și desinteresare de sine. Deși un microb nevăduț rodea din frul vieții, totuși camaradul Popovici a știut să ne arate până în clipa agoniei de mōrte o față suridindă și un humor atrăgător, ca și când nimic nu l'ar fi minat.

Cruda și neînduplecata mōrte însă l'a pândit și cu sabia fulgerătoare i a tăiat frul vieții fără cruțare; neremânând nouă, cari îl deplângem, decât o amintire, care va fi neperitoare.

Administrația C. F. R. a recunoscut inginerului Popovici meritele lui până era în viață, înaintându-l regulat și gratificându-l în fiecare an, și astăzi, înaintea corpului său rece, această Administrație, prin prezența Directorului ei general și a șefului Serviciului de întreținere, precum și a numeroșii delegați din alte ramuri de serviciu îi mulțămesc prin glasul emoționat al unui camarad al lui, dîcându-i:

Primescă sufletul tău blând, regretate funcționar, asigurarea: că memoria ta va fi neuitată în administrația, pe care cu demnitate o serviai și că amicii și camarazi tăi vor șopti jalnic al tău nume tot-déuna pe acest pământ, precum îți șoptesca acum un adio intim la al tău mormânt!

Literatură.

Un capitol din Contabilitatea dublă de *I. C. Panțu*, prof. la scôla comercială superiôră din loc. O broșură de 82 pagini 8° mare, în care se tractează principiile contabilității duple ilustrate cu diferite exemple, pe cari studiindu-le cu atențiune, pôte ori

și cine să învețe contabilitatea, adevă ținerea socotelor în economia proprie și în afacerile comerciale. O recomandăm tuturor, cari au daraveri comerciale. Prețul 50 cr. + 5 cr. porto. — De vândare la *Administrația foii noastre*, la librăria *N. I. Ciurcu*, Brașov, și la *Tipografia arhidiece-sană* în Sibiu.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 26 Ianuarie. Unii delegați ai opozițiunii au declarat, în conferența pentru încheierea compromisului, că în privința retragerii lui Banffy vor să li-se dea garanții sigure, căci nu se încred în sinceritatea lui. Formularea lui Szell privitoare la pact au fost primită de toți.

Viena, 25 Ianuarie. Diarele de aici accentuează, că în zilele proxime ministrul președinte Banffy își va da dimisiunea. „*Neues Wiener Abendblatt*“ este informat, că locul lui Banffy îl va ocupa Szell.

Berlin, 25 Ianuarie. Schimbul de idei dintre cabinete și Rusia privitor la programul conferenței de desarmare va reclama timp mai îndelungat. Nu este eschis, ca programul să se modifice considerabil. Conferența nu se va întruni înainte de finele lui Martie.

Berlin, 25 Ianuarie. Cu tōte des-mintirile oficiose, scirea despre dimisiunea cancelarului german, prințul Hohenlohe, se susține. „*Börsen Courier*“ scrie un articol de adio pentru Hohenlohe și salută pe Bülow ca urmașul lui.

DIVERSE.

Primul debut al gădelui frances.

Gădele frances Deibler din cauza bătrănelor s'a retras în pensiune, lăsând ca moștenitor pe fiul său, care zilele aceste și-a arătat pentru prima-ôră în public „știința“. În Froyes adevă a decapitat pe un păditor de câmp, cu numele Damoiseau, care omorise pe socru-său. Când tinărul Deibler strinse gâtul delicentului în guilotină, acesta încep să se vaete, dîcând că-l stringe forțe tare. Deibler atunci cu o adevărată obrăznicie galică îl mângăia astfel: Nici când nu te vâeta amice, crede că tōte aceste sunt numai formalități!

Pentru un cocoș. Pe timpul revoluțiunii francese faimosul St. Just sosi într-o comună din apropierea Parisului și intră într-o cărciumă, unde voi să mănânce. Când trecu pe lângă bucătăria vădu cum se frigea un cocoș în frigare. Cărciumarul îi aduse lui Just bucatele, d'er cocoșul n'a fost între cele comandate. St. Just pretinse și ceva friptură de galiță, cărciumarul însă îi spuse, că n'are. „D'er cocoșul acela din frigare al cui e?“ întrebă Just. Cărciumarul îi dîse, că cocoșul nu e proprietatea lui, ci a unui chiriaș de al său și că fără voia lui nu-l pôte da. St. Just ceru prin cărciumar cocoșul dela chiriaș, acesta însă îi refușă cererea. Just trimise din nou la chiriaș să-i spună, că l cere un reprezentant al națiunii și pretinde pe plată să-i dea numai decât cocoșul. Tremurând veni cărciumarul cu răspunsul, dîcând, că chiriașul ca cetățen voesce să țină pentru sine cocoșul și că el nu scie de nici o lege, prin care un reprezentant al poporului să aibă dreptul a lua proprietatea unui cetățen liber, chiar și decă i-ar plăti-o. La auzul acestor vorbe St. Just mănios părăsi cărciuma, fără să mănânce ceva și alergă în grabă la o municipalitate din apropiere, unde scrise repede o poruncă, după care proprietarul cocoșului a fost prins și încă în aceea dî decapitat, sub pretextul de conspirațiune în contra reprezentanților poporului.

CALENDARUL PLUGARULUI

pe anu 1899 se pōte procura
dela Tipografia A. Mureșianu din Brașov,
cu prețul de 25 cr. (cu posta 30 cr.)
(Vendătorii primesc rabatul cuvenit.)

Noul calendar, întocmit anume pentru trebuințele poporului nostru — înafară de partea calendaristică, cu târgurile, semnele timpului, diferite povețe economice pentru fiă-care lună și alte multe, — cuprinde încă un bogat material cu articuli prețioși din sfera plugăritului, grădinaritului, a economiei de vite, a economiei casnice etc.; apoi din istoria lumii, poesii de dragoste, eroice și glumețe de cei mai renumiți scriitori ai noștri; articuli și povețe pentru păstrarea sănătății și averii etc. La fine urmază diverse, glume și anuțuri. Pe pagina primă se află portretul nemuritorului Simion Bărnuțiu, ér în text o frumoasă biografă a lui. Doritorii de-a avé acest calendar sē se grăbescă a și-l procura mai de timpuriu, ca sē nu pățescă ca anul trecut, când "mulți și-l'ar fi procurat, dēr nu mai aveau de unde, căci se vëndu-se tōte exemplarele.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Ianuarie 1899.

Renta ung. de aur 4%	119.85
Renta de corōne ung. 4%	97.85
Impr. cail. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.—
Impr. cail. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.80
Obblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonuri rural. ngare 4%	95.80
Bonuri rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	161.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.75
Renta de argint austr.	101.50
Renta de hârție austr.	101.30
Renta de aur austr.	120.15
Losuri din 1860.	141.40
Acții de-ale Bâncei austro-ungară	937.—
Acții de-ale Bâncei ung. de credit	394.—
Acții de-ale Bâncei austr. de credit	358.50
Napoleondori	9.55
Mărci imperiale germane	58.95
London vista	120.50
Paris vista	47.82 1/2
Rente de corōne austr. 4%	101.05
Note italiene	44.40

Cursul pieței Brașov.

Din 26 Ianuarie 1899.

Bancnota rom. Cump.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.40	Vënd.	9.43
Napoleond'ori. Cump.	9.52	Vënd.	9.55
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble Rusesei Cump.	127.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.72	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărăre a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de lecuire durabilă al Prafurilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicoase la stomach și pantece, în contra cărceilor și acreei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bōle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încōce. — Prețul unei cutii originale sigilate l. fi. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătōrescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este fōrte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alina durerile de gōidină și reumatism și a altor urmări de rēcēlă. Prețul unei sticle-originate plumbate 90 cr.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copi și damă fab icat după metodel cel mai nou pentru cultivarea rațională a pelen, cu deosebire pentru copii i adulti. Prețul unei bucati 20 cr. Cinci bucati 90 cr. Fie-care bucată de săpun 'pentru copii este provădută cu marca de apărăre A. Moll.

Trimiterea principală prin
Farmacistul A. MOLL,
c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează glnic prin rambursă postală.

La deposite sē se cēră anunit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărăre a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și engros la D. Eremia Neponii, Teutsch & Tartler.

ANUNCIURI

(inserțiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisei
administratiunei. In cazul pu-

blicării unui anunciu mai mult
de odată se face scādēmēt,
care crește cu cāt publicarea
se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale caili ferate de stat r. u. valabil din 1 Oct. 1898.

Budapesta — Predeal					Copsa-micā — Sibiu — Avrig — Făgăraș				
Tren de person.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de person.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de person.	Tren accel.	Tren mixt.	Tren de person.
10 —	8.45		2 10	pl. Viena	sos.	1 50	7.20	1.50	6.20
8.30	1 55		9.15	Budapesta		7.10	1.10	7.50	6.20
11.21	3 56	5.10	9.27	Szolnok		8.30	3.22	11.12	6.32
1.33		8.00	11 33	P. Ladány.		5 50	12.54		3.56
3.42		7 22	1 48	Oradea-mare	pl. sos. sos.	8.00	10.44	8 08	2.31
3.58	6 52	1.22	2 06	Mező-Telegd		7 10	10 77		2.01
4.38		2.19	3 03	Rév		6 13	9.30		1.34
5 20		3.32	3.46	Bratca		5.38	9.10		9.50
5.43		4.08	4 06	Cincia		5.39	8.32		12.52
6.31		5.03	4.53	B.-Huiedin		4.50	7.54		12.20
7.16		5.51	5.32	Ghârbăa		3.05	6.54		7.37
8.06		5.06	6.24	Ciulșu	pl. sos.	2 10	6.13		11.01
8.33			6.59	Apahida		5.24	4.35		7.—
8.48		8.40	11.10	Ghiriș		5.02	4.14		10.46
9.05		9.09	11 27	Cucerdea		3.37	2.55		6.45
10.12		10.40	12 30	Uioara		2.56	2.15		6.27
10.42		11.25	12 57	Vințul de sus		2.49	2.08		9.23
11.01		11.49	1 09	Aiud		2.41	2.00		5.12
11.09		11.59	1.16	Teiuș	pl. sos.	2.17	1.38		4.33
11.31		12.29	1.36	Crăciunel		1.55	1.17		4.27
11.48		12.55	1.54	Blașiu		1.29			4.20
12.24		1 30		Micăsasa		12.55			8.06
12.53		2.07		Copșa-micā	pl. sos.	12.34			8.00
1.11		2.29		Mediaș		11.55			2.59
1.42		3 11		Elisabetopol		11.34			2.33
1.58		3.31		Sighișora		11.14			2.16
2.13		3.46		Hașfalēu		10.55			2.16
2.32		4.08		Homorod		10.55			7.08
3.04		4.45		Agostonfalva		10.24			6.56
3.40		5 27		Apăta		9.45			6.54
3.47		5.47		Feldiōra		9.35			6.15
4.03		6 12		Brașov	pl. sos.	9.12			6.04
5.35		7.58		Timiș		8.37			6.41
6.13		8.36		Predeal		8.01			6.20
6.42		9.09		Bucuresci	pl.	3 15			12.16
7.16		9.40							7.17
8.—		10.25							
3.55		11.—							
4.40		12.26							
5.10		1 11							
12.00									

Nota: Orele înseminate în stînga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele înseminate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre înseamnă orele de nopțe. — Semnul ← → arată cu capul direcția, încatrău merge trenul.

Handwritten signature